

EESTI SKAUT

Sisuks:

- Skautlik liikumine laiemale alusele
ins. A. Geering.
- Mõtteid aja mentaliteedist
nskm. M. Jürna.
- Tervitusi Poola skautidele
K.
- Jälle õitsevad kirsid
nskm. H. Tammart.
- Eesti noored Eestit tutvustamas
H. M—n.
- Sülem valgeid lilli
A. Silla.
- V üleilmline Jamboree Hollandis
skm. V. Suigussaar.
- Tallinna vene skautidest
K.
- Praktilist.
Gaidide nurk.
Teateid Malevaist.

XVII aast,

Mai 1938

Kas sinu rühmast
tellivad juba kõik

„EESTI SKAUT'ID“?

Kui ei, siis hoolitse selle eest,
et iga Sinu rühmapoiss ja
ja kaaslane seda

peatselt telliks

Skaudisõbrad, tel-
lige „E E S T I
S K A U T ' I D
— sellega toetate
meie liikumist!

Võidupühaks

huvitav number!!

EESTI SKAUT

MAI

Nr. 5 — 1938

XVII AASTAK.

Skautlik liikumine laiemale alusele.

Skaudi Sõprade Seltside ülesanne on seltsi tegevuse piirkonnas tegutsevate ja seltsidele majandusliselt alluvate skautide ja gaidide organisatsioonide aine- line abistamine, esindamine juriidilise isikuna ning kasvatusliku tegevuse moraalne toetamine.

Peaülesanne S. S. Seltsidel on seltsile majandusliselt alluvate skautide malevate aine- line abistamine ja seda ülesannet on võimalik edukalt läbi viia ainult laiemate ringkondade kaasatõmbamisel seltsi tegevusesse. Laiemaid ringkondi kaasatõmmata ei saa aga S. S. S. juhatus üksi, vaid ainult kõikide skautide kaasabil, kes oma tegevusega, esinemisega ja üritustega peavad seltskonda skautlusest huvitama ja näitama, et nad ainelist abistamist väärivad.

Laiemate ringide kaasatõmbamine skautlikule tööle peab algama skautlikesse organisatsioonidesse kuuluvate noorte vanemate organiseerimisest. Selleks peab iga skautide ja gaidide rühm oma rühmavanema toetusel koondama rühma kuuluvate noorte vanemaid emaderingideks, isaderingideks, rühma vanemate komiteedeks jne. korraldades perioodiliselt õhtuid, kus rühma noored ja vanad koos kutsutud külalistega võiksid mõnusa aega viites tutvuneda üksteisega ja noorte tööga ning alatisteks skautluse liikumise sõpradeks muutuda. Rühmadele selles töös on S. S. S. juhatus alati nõuga ja teoga abiks ja omakord organiseerib nii loodud rühmade komiteesid ja emaderinge edasi, neid liites ühiste majandusliste ürituste läbiviimiseks.

See on tee, mida mööda peab käima skautlikkudes koondistes tegutsevate noorte vanemate organiseerimine ja uute skautluse liikumise sõprade juurevõitmine. Ainult tihedas koostöös noorte ja vanade vahel on võimalik skautlikku liikumist ka majanduslikult kindlustada nii, et noored võiksid kooskäia oma mugavates rühma kodudes, kerkiksid meie kodumaa suuremates keskustes skautide oma majad ja kujuneks alaline laagri koht tarviliku hoonestusega.

Selleks kõik skautide-vaidide vanemad Skaudisõprade Seltsi!

A. Geering.

Mõtteid aja mentaliteedist

Meinart Jürna
nskm

Moodne tänapäev nõuab rahvailt kui ka nende üksikliikmeilt eelkõige jõudu, elupraktikat, tehnikat. Vastavalt neile enesesäilitamise printsiipidele püütakse kujundada elu ühiskonnas, kirjandust ja kunsti. Teadusi rakendatakse otsese elukasulikkuse teenistusse. Nii üksteise võidu.

Tsiviliseeritud maailm tehnika määratute edusammudega ja sellest välja kasvanud elukäsitlusega on tõuganud vaimuelu uutele alustele. Kui kunagi varemalt vaimliste tarviduste lähtekohtaks oli inimese sisemine tõelisus, hingeline elutunnetus, siis sellevastu moodne tänapäev oma elu ratsionaliseerimisega seab üle kõige praktilise eneseteostuse, kasulikkuse, üleolu. Siia juure liitub tihedalt üks hingeline element: meeletu vaimustus kõigest omast, enesest.

Selles vaimustuses valmistuvad rahvad võistluseks. Selles vaimuses kasvatakse noorsoogu. Ja sel on mõju! Teostub masside võistlus, mis on muutumas masside võitluseks...

*

Meie noorsoo-organisatsioonid on senini tegutsenud enesealgatuslikel ja ennastmääravail põhimõtetel. Nüüd on märgata muutusi, mis pole kasvanud välja noortest enestest, vaid mille ette meid paratamatult seatakse. See Kes-

Euroopa ajavaim, suurmood, on siingi avaldamas survet. Ta juhib oma kasulikkuse, enese-üleolu ja nende praktilise teostamise suunas. Selleks taimelavaks peab olema üks kindel organisatsioon riigis juhiprintsiibil.

Skautlus on rohke vaimne liikumine kui organisatsioon. (Bi-Pi). Selles loosungis avaldub avar ja elu mõistev, arengut edustav maailmavaade. See on vaba ja puhas elutunnetus, milles inimõte ja tunne liitub õilsaks sünteesiks.

Isamaa, iseloom, loovtöö... mitte ainult enesele ja oma hüveks, vaid igale inimesele ja tema isamaale hüveks.

*

Elu karm realiteet — see on viimselt vaid kaasaja halb tahe, kuulsuseiha; see on võimurite võimuavaldus; see on teadmine, et keegi ei suuda olla: hea, aus, enesekasupüüdmatu; see on lootuste purunemine, meelegeide, käegalöömine elule, ilule...

Meie kõik oleme elus endast pisemad, s. t. meie pole need, kes me võiksime ja peaksime olema. Kuid: mida enam me elavat hinge omame, seda enam oleme meie ise, seda enam oskame tõeliselt tunnetada elu. Tõeline elutunnetamine on hingeline avatud olek, hea tahte avaldus ning selle arendus eneses ja enesest välja.

Koidikul.

M. Jürna, Nskm.

Taevas ja maa kui õhku hajub,
mõtliku pilgu eest kõrvale põikab.
Algusi uusi maailmas tajun.
Kaugusest heli mu vaikust lõikab.

Kuhuigi kumedalt kaugenev kaja
hingest parima endaga viib.
Tunnetan: rutata, rutata vaja...
Päiksele vastu kui lendaks siit.

Soojus sujub, paisuvad pungad,
Elu välja end võitleb seemnest.
Saatus temale süütand tunglad
leekima hommikut pilveneemelt.

Prof. J. MOSCICKI
Poola Vabariigi President

Marssal SMIGLY-RYDZ
Poola Sõjavägede Peainspektor

Tervitus Poola skautidele 3. mail pühal

3. mai pühal, Teie kodumaa uuestisünni ja riigi konstitutsiooni aastapäevaks toovad eesti skaudid ja gaidid ühes oma sõpradega Teile sooje tervitusi.

Eesti ja Poola on mõlemad kantud lääne vaimust. Aeg ja jõud on mõlemad rahvaid määranud ida ja lääne vahele eelpostideks ning kultuuri ja arengu vahetalitajaks. Seda ühist suurt missiooni on täidetud juba aastasadu, eriti aktiivselt aga mõlema riigi taasärkamisest ja taasrajamisest.

Kui 3. mail 1791. a. toimus Poolas

poliitiline pööre, uue konstitutsiooni vastuvõtmise ja väljakuulutamisega, siis tundis iga kodanik suurt rõõmu ja tahes-tahtmatult igäiks juubeldas vaimustusega kaasa isamaa õnnega.

Kõik lootsid ja soovisid tekkinud õigusliku riigi püsima jäämist. Saatus aga tahtis teisiti. Uue põhiseaduse väljakuulutamine kutsus välja sõja Venega, mille tagajärjel a. 1795 Poola riik lõplikult pealetungijate vahel territoriaalselt ära jaotati. Selles lootusetus sõjas näitasid poolakad üles suurt kangelasikkust ja eneseohverdamist, sõdi-

des vihaselt oma isamaa ja poola rahva au eest, eesotsas tuntud suurte sõjageeniuste Koscjuszko, Madalinsky, Parniatovskyyga.

Mälestus noist päevist on teie rahval olnud pikkadel surveaegadel lõpmatuks jõuallikaks, kust ammutati ka jõudu heroiliseks loominguks, Uue Poola vabariigi loomiseks.

Teie riigi teistkordne uuestisünd 11. novembril 1918. a. on kantud sellest vaimust.

Eesti skautide ja gaidide laiad hulgad soovivad teile armsad poola skaudid ja gaidid raugematut rammu teie eelkäiate verega kirjutatud poola ajaloo lehekülgedele säilitamiseks ja riigi ülesehitamiseks.

Meie maa saatused ühtuvad mitmeti.

Meie oleme kannatanud ühiselt ja ühiste vaenlaste pärast. Meie isad ja isaisad on võidelnud ja verd valanud, et meie võiksime olla vabad. Nemand on võidelnud meie pärast, on võidelnud head võitlust ja on võitnud. Nende vaim elab meis.

Eesti noored on teadlikud, et Eesti ja Poola sõprus on parimaks pandiks mõlema maa julgele tulevikule ja sellepärast tahame omalt poolt seda sõprust aus hoida ja arendada, õppides tundma Teie rikast maad, Teie sangarlikku rahvast, Teie kuulsusrikast ajalugu ja Teie kõrget kultuuri.

Eesti ja Poola on nende noorte päralt.

Elagu Poola skaudid ja gaidid! Elagu Eesti—Poola kustumatu sõprus.

Skautluse arengust Poolas

1909. a. 16. novembril ilmus E. Vaganovsky sulest Lwowi lehes „Poola Sõnas“ ülevaatlik artikkel skautlikust liikumisest, skautluse tekkimisest ja arengust ning levikust üle maailma. See artikkel avaldas Poola noorsoole suurt elustavat mõju ja kiskus nende ärksamaid juhte endaga kaasa. Mainitud artiklile järgnesid elavad sõnavõttud ka teiste lehtede veergudel. Korraldatakse hulgaliselt skautlust propageerivaid kõnesid, koosolekuid ja koosviibimisi. Vahepeal olid ka mõned poola noormehed käinud skautluse isamaal, Inglismaal, sealse skautlusega tutvumas, eesotsas A. Makovsky ja J. Gradynskiga. Poolasse tagasi tulles, korraldati a. 1911 skautlust tutvustavaid kursusi, millest võttis osa mitusada inimest.

Ikka enam ja enam võtab skautlus Poolas hoogu. Uus idee levib üha laiemale. Järjest koonduvad skautluse ridadesse sajad ja tuhanded. Kutsutakse ellu skautluse häälekandjad. 1917. a. märtsis ilmub Poola skautide esimene ajakiri „Harczer“ ja „Harcmistir“, K. Schmelevsky väljaandel.

A. 1919. toimub esimene ringkonna instruktorite konverents Varssavis. Konverentsist osavõtjad, minnes igaüks oma kodukohta tagasi, viisid kaasa suure vaimustuse ja värskeid teadmisi. Sellest peale kujunes skautlik töö Poolas regulaarseks ja kavakindlaks tööks, pakkudes poola noortele huviküllast tegevusvälja ja tööala.

Praegu on Poolas ligemale veerand miljonit skauti ja gaidi. Nende rühmad asuvad kõikjal, nii suurtes linnades, asulates kui ka metsakülades. Üksustes valitseb tugev distsipliin ja vennalik arusaamine. Kõik gaidid ja skaudid on suured patrioovid, kuigi nende sõprusidemed ulatuvad üle terve maailma. Nende suure patriotismi tõenduseks on juba asiolu, et skaudid olid esimesi, kes astusid nende esimese marssali kutsel sõtta Poola kaitseks. Nende esimene marssal Josef Pilsudsky usaldas ja armastas skaute. Ta oli skautide-sõjasingarite tuline kaitsja ja hooldaja. Erilist vahust ja sangarikkust näitasid nad üles Lwowi kaitsmisel Ukrainalaste vastu. Paljud neist langesid võit-

Dr. MICHAL GRAZYNSKI
Poola skautide Peavanem.

Poola rahvusest skaudid Eestis

Poolas on skautlus tunnustatud noorsoo kasvatusel. Sellepärast on poola rahvusest tegelased viinud skautluse ka nende juurde, kes elavad väl-

lusis, kuid sellega kirjutasid Poola esimesed skautide pioneerid oma nimed kaugele ajalukku paistvate kuldtähtedega Poola iseseisvuse lühikülgedele. Au langenuile! Suurt ja sügavat austust nende järglasile! „C z u w a y“!

jaspool Poolat — võõrsil. Kõikjal üle maailma, kus elunevad poolakad, võime leida ka poolakaid-skautse. Nii pandi ka Eestis elunevatele poola poistest koosnevale skautrühmale alus Tallinnas 1934. a. septembris Wacław Szymansky poolt. Tema abiks oli Josef Bogdanovits.

Vaevalt olid rühma koondunud mõned vormis skaudid, kui korraga see arv tõusis 30-ni. Sellele tasemele ta on jäänud ka tänini.

W. SZYMANSKI
Poola esimese rühma asutaja

PIOTR SZYMANSKI
praegune rühma juht

Esiialgu rühm oli iseseisev ja ei kuulunud ühegi maleva alla. Mõni kuu hiljem astuvad nende juhid Tallinna Skautide Maleva juhtidega läbirääkimisse, vastastikuse tihedama kontakti loomiseks. Sidemete loomiseks korraldatakse ühiseid koosviibimisi, lõkkeõhtuid, lauluharjutusi, matku, ekskursioone jne. Peagi mõistetakse, et on vajalik luua veelgi tihedamat sidet. Mõlemad pooled osutavad vastastikust head tahet ja nii astubki 1935. a. algul terve rühm Tallinna Skautide Malevasse, saades endale järjekorra numbriks 17.

Olles Tallinna Sk. Maleva täieõiguslik liige, vastastikune kontakt muutub üha enam tihedamaks, sõprus sügavamaks ja koostöö vennalikumaks.

Poola rühma liikmed löövad Malevas kaasa kõigis. Mõningail võistlusil tullakse isegi esikohtadele.

1935. aastal korraldab rühm kahe-nädalalise kestvusega ekskursiooni Poo-

lasse, kus võetakse osa ka Poola skautluse 25. a. juubeli-Jamboreest. Osavõtjad on Eestist 20, neist 9 Eestis elunevat poola poissi.

1936. a. suvel võtab rühm osa ka Eesti III suurlaagrist Paralepas, näidates üles suurt sõprust eesti poistele. Ka olid nad osavad laagritarkuseis.

Praeguses rühmas on ligemale 30 liiget. Koondust peetakse Poola Ühingu ruumes, tavaliselt kord nädalas. Kavatsusel on lennukite mudelite valmistamise kursus, lühemaajaline laager, mitmed matkad ja väljasõidud. Tegevus areneb kõigiti jõudsalt. Rühma liikmete distsipliini tunne on kõrge. Au sees seisab kohuste täpis täitmine.

Rühma juhib praegu selle asutaja vend Piotr Szymansky. Teda abistab Vladislav Bogdanovicž.

Hundude juhiks on tubli ja agar Stanislav Sucharevsky.

Jõudu tööle!

Poola skautide rühm.

Hundude juht St. Sucharevski, J. Bogdanowicz. Rühma juht Piotr Szyman-
ski. Poola rahvusliku ühingu Eesti s. esimees K. Salome abiesimees W. Dei-
nis. Rühma juhi abi W. Bogdanowicz J. Wronski

Jälle õitsevad kirsid . . .

H. Tammar, nskm.

Öö vaikne ja sume. Mees üle kesk-
ea istub kivil keset Hiielaant ja urgit-
seb poolkustuvate tukkide vahel. Ta
nägu on kasimatu, habe pole kindlasti
enam ammu näinud vahedat tera. Ainult
kaks palavikulist silma kiirgab kuldude
alt ja vahib liikumatult kustuvate tuk-
kidevirna vahele nagu otsiks sealt mi-
nevikku, otsiks sealt elu.

Siis veereb aeglaselt pisar habetunud
põsele, hüpleb üle konarlise ja kareda
näonaha ja kaob — õitsevate kirsside
alla.

Siin oli kord aastate eest ta kodu —
nüüd on siin ainult veel varemed ja ti-
hedad, pikad kirssideread, mis mais
lõovad õitsema roosakalt ja nii pimes-
tavvalgelt. Elu kadus siit ühes temaga.
Kodu jäeti, see oli vilets ja kehv, see ei
andnud kõike nii küllaldaselt nagu

tahtis noor ellulendaja. Ja nüüd on ta
ometi siin tagasi.

Sellest on nii palju aastaid möödas,
kui ta paljajalu jooksis majanurkade
vahle. Siis olid veel aknaraamid nii
ilusad valged, siis kaevas isa veel keva-
deti aiaveeres kapsamaad ja siis oli nii
lõputu hea lamada ristseljali õitsevate
kirsside all ning vaadelda, kuidas kir-
siõied pudenesid ükshaaval puult ja
langesid, ikka roosakalt, valgelt . . .

Ilus oli nii elada aastast aastasse ja
oodata, millal jälle kirssidelt saunavee-
res langeb valget õievihma, oodata ke-
vadet ja suve.

Siis tuli kool — uued mured, uued
asjad. Ja kui isa veeretask leivamärsi
vankrile, ja vanker vurinal veeres lin-
na poole, jäid kirsid kaugemale. Aga igat-
sus koduste kirsside järele ei kustunud

iialgi. Ja kui kevadel vana Hielaane taat sõitis keskkoolis õppivat poega vaatama, poetas ta salamahti vankripõhjale öitseva kirsioksa, kaugel kodu tervituse. Sellest ei kõnelenud nad kumbki, aga õhtuhämaruses seisis poiss veel kaua lauaveeres ja vahtis üksisilmi kirsioksale, nõidus sellest koduseid kõnesid. Mida ta mõtles, mida arvas — kes teab!

Ta oli nagu kirev tulevärk, kus üks ratas teise järele pudeneb värviliseks sädemetemereks. Võib olla, et paljud asjad pidanuks hoopis teisiti minema, palju teisiti tehtama. Võib olla, et tal vast siis poleks vaja olnud istuda oma isade kodu varemeil öötunnil ja põletada halutuld. Aga elu haaras teda nii jõuliselt, võimatu oli teisiti teha, paratamatult pidi järgnema ettekirjutatud saatusele.

Ta sai hea koha panka pärast ülikooli lõppu. Ümbrus, inimesed, olukord — see kõik oli hoopis uudne, kuidagi võõras tema üksildust armastavale unistaja-

hingele. Aga just seepärast tõmbaski. Ja ununesid kodused kirsid. Ikka harvemaks jäid kevadised puhkusesõidud öitsevate kirsside alla, ikka nukramaks jäi isa kortsuline pale, ema kuivetanud huuled. Siis kustusid nad mõlemad — ühel ja samal kevadel, sest nende aeg oli läbi. Ka sel kevadel oli saunaveer roosakasvalge, kui läbi kuusemetsa kanti Hielaane vanad Kõrgemäe kalmistule ja nii rusutud meelel kõndis kirstude järel Artur — nende poiss.

Ja elu läks edasi. Metsamaja ainult jäi nüüd elanikkudeta, kasvas rohtu ja juba järgneval kevadel kadusid Hielaane hooned ükshaaval. Nendegi elu oli elatud, nad rändasid lubjaahju, nendega loodi uusi varandusi. Kirsid üksi jäid, need õilmitsesid ja olid õnnelikud, kui nende okstesse leidis pesakoha leevike.

Kuid on tihti nii, et suured ja rängad õnnetused alles inimese juhivad sinna, kuhu ta kuulub — oma koju, öitsevate kirsside alla. Ka Arturiga läks nii. Ta

Valga S. S. juhatus.

L. Umalas, — S. S. sekretär, pedagoog. E. Össo — S. S. esimees vandeadv.
A. Raudsepp S. S. abiesimees, gümn. direktor. I. Sirel — S. S. laekur, ühis-
panga esimees V. Mutt — Ilige.

oli eeskujulik ametnik, teda armastati, isegi austati ta hoolikuse pärast ja oldi õnnelik nimetada teda enda sõbraks. Aga päris sõbraks ei saadud kunagi, oli selleks liialt endassesüvenenud, liialt Hiielaane poeg, et sõbrutseda kellegagi linnast. Ainult Voldemariga, töökaaslasega pangas, kellega istusid päev päeva järqi sama laua ääres, muutusid aegapidi lähedasimaks. Olid nagu sõbrad, aga ei olnud kah!

Siis — ühel kevadisel hommikul puudus ta töölt. Ta leiti sõbra toast, nuuksumas kummargile kirjutuslaual, kuna sõber ise vahtis tardunud silmil lakke, särgirind punetav, peaaegu mustjas tardunud verest.

— See oli endamõrv, ütles ta.

— See oli mõrtsukatöö, laususid teised.

Ja teisi oli rohkem, neile jäi õigus. Kui ta teadis, see polnud nii, sellest ei piisanud õiglusele. Ja kui sel kevadel metsamaja serval löid õitsele kirsid, siis kõndis ta karistatuna süngete müüride vahel ja esmakordselt igatses tagasi metsamajja üle hulga aja.

Siin aga tuli enne elada aastaid, kui pääses jälle tagasi, tuli kannatada teenimatut karistust, tuli võidelda ränki hingelisi võitlusi endaga, et mitte kaotada usku õiglusesse ja ellu — tulevikku. Sellega läks pea halliks, vajus pale lohku, muutus süda kalgiks ja külmaks. Aga üle ta elati.

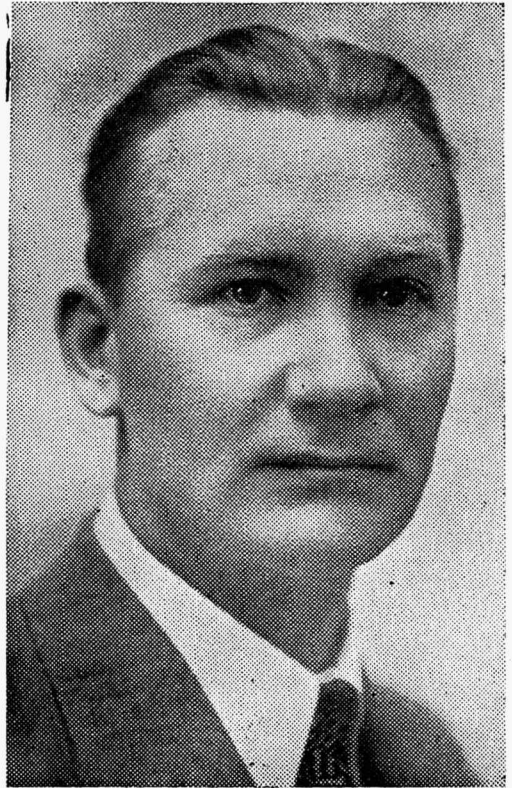
Nüüd oli ta vaba. Vaba, nagu lind oksal — istus kodutalu varemete vahel ja põletas südaõist lõket. Jälle õitsesid kirsid, jälle langesid roosakasvalged õielehed maale.

Ja raskustes kühmuvajunud mees tundis, et ta nüüd alatiseks jääb koduste kirsside alla . . .

* * *

*

Säärase lõkkejutu rääkis varakevadelisel lõkkeõhtul oma vanemskautidele

ANTON HÄRMA
Järva Skaudisõprage Seltsi juhatuse liige, Järva Ühisgümnn. direktor.

„Laanehuntide“ suguharu juht. Mida jääb mulle siin veel ütelda. Oieti, ei midagi!

Vast siiski ainult niipalju, et on jälle õitsevate kirsside aeg, ja et varsti igalpool lõövad lõkkele skaudipoiste lõkketuled. Laagrilõkkes, see on nagu teine kodu, kuhu suvisel hooajal koguneme. Ärgem unustagem neid suviseid lõkkeid ka vanadena! Jäägem truuks kodule ja neile kodustele tuledele, mis panevad silmad särama õnnes!

Olgem skaudid ja jäägem skautideks.

Eesti noored Eestiit tutvustamas

**Hollandis Jamboreel Eesti nimi huvi keskuseks.
Mõtteid Jamboree tribüünilt.**

Hollandis peetakse kogu maailmast ligi poolesajast riigist kokku tulnud skautlikkude noorte sõbruspäevi ja jamboree või meie keeles tuntud — suur-laagri näol.

Eesti noored on seal esindatud.

Vaadeldes jamboree hiigeltribüünilt mööda sammuvaid rahvaste noori, tabab küll igat tribüünil ja ümbruses viibivat eestlast (neist vähestest, kes siin on) tõsine uhkusetunne, kui hiigelmassilise inglise noorte kolonni järele sammuvad iseteadlikus tagasihoidlikkuses kindlal sammul paarkümmend eesti poissi, kelle ees plakat „Estland“ ja uhkelt lehvivad sini-must-valge. Kümnete tuhandete inimeste silmad vaatavad uudishimulikult seda väikest looduslikkudes värvides — sini-must-valge ja rohelises riietuses kõikidest teistest rahvastest erinevat sümpaatset rühma. Hetkeks kostab kõigi suust poolkuuldavalt — „Estland!“ — ja siis pääsevad valla tormilised, järjest paisuvad ovatsioonid väiksele tublile Eestile...

Nii samumb see väike Eesti skautide meeskond kümnetest tuhandetest uudishimulistest pealtvaatajatest, kokku tulnud üle hollandi ja esindajatena kogu maailmast, mööda igapäev, kui algavad jälle igal õhtupoolikul publikule etendused suurel areenil.

Kuninganna Vilhelmine sügava peanoogutuse ja skautluse isa lord Baden-Povelli tähelepaneliku tervituse puhul Eesti skautide meeskonna möödasammumise momendil esimesel ja suurima esinemise puhul võib nende ridade ülestähendaja isiklikult rivi ees sammunaja välja lugeda otsest kõige suuremat rahulolu nimetatud kahes suuruses Eesti esinemise vastu.

Tekib küsimus, kas meie ei võiks tulevikus siiski suurema koguga esineda ja rohkem väljapaistvamalt esineda, nii nagu teevad seda mitmed rahvused,

kaasa tuues tähelepanu äratamiseks orkestrid, torupillid, trummid jne.

Vastupidi võime just kinnitada, et meie esinduse arvuliselt väike ja ühtlane koosseis praeguses olukorras siiski väga palju on suutnud ära teha Eesti nime tutvustamiseks.

Kui nähakse liikumas eestlast sini-must-valge lindikesega rinnal, siis tavaliselt koguneb ümber niivõrd hulk autogrammide tahtjaid, et raske on koguni liikuda; kui juba autogrammide tahtjad on ümber, mööduvad nähes Eesti nime rinnal, peatuvad uudishimus ja ulatatakse ikka uusi ja uusi plokk-note. Nüüd oleme otsustanud enne autogrammi andmist soovijaid „eksamineerida“ vähemalt Eesti asukoha suhtes.

Keskmiselt tuleb 25 Eesti noorel iga päev anda vähemalt oma paarsada allkirja, kuhu juure märgitakse ka „Estland“ või „Estonia“.

Just meie meeskonna arvuliselt väike koosseis on osaliseks põhjuseks, miks Eesti lipu värvid või laagri asupaik on kõikjal sümpaatselt tervitatud, kus seda nähakse.

Esmakordselt on Eesti skautide juhtiv delegatsioon rahvusvaheliseks skautitegelaste konverentsiks esindatud arvuliselt võrdse suurriikidega. Nimelt võib iga riigi organisatsioon esineda 6 esindajaga.

Siin suures rahvaste noorte peres nii noorte seas kui delegaatide keskel valitseb sügavalt sissekasvanud loiaalsuse tunne, koheldes igat skauti üheväärselt, vaatamatult tema rahva suurusele.

Eesti noored on jamboreel üheväärsed maailma rahvaste peres teiste riikide noortega.

Eesti nime kandub rohkem ja rohkem üle maailma, Eesti poistes kasvab aga seda rohkem austus oma rahvuse ja tõsise koduarmastuse aate vastu. Sellest kõneleb Eesti oma laager-jamboreel.

H. M—n.

Sülem valgeid lilli . . .

Aug. Silla

Ema! Sa väsinud olid, kui sulgesid elumuredest tuhmunud silmad ja risti rinnale asetati su tööst krobelised käed.

Sa enesele midagi ei ihaldanud, isegi kolmveerand kuivast leivast murdsid mulle ja valuliselt naeratades lausuisid: „Ma ammu sünninud . . .“

Sa kõigest ilusast loobusid ja päikeseta halle sügispäevi veetsid vaid võideldes eluga.

Suveõil sa tunni vaevu tukastasid, et jälle tõusta ja rahmitseda minu heaks, kes pidin olema Su vanade päevade rõõmuks ja toeks.

Sul ärgates esimene ja puhkama heites viimane mõte kuulus alati mulle.

Sirgusin suuremaks, kuid hinnata ma seda siiski ei mõistnud . . .!

Sukeldudes ellu, pettusin ja siis vast

sinu ohvrit hindasin ning huulilt veeresid sõnad: „Millal tasun sinu vaeva—!“

Kuid hilja! Sa läksid ennem, kui sulgeda võisin su väsinud silmad.

Nüüd tasuks kõige eest, vaid sülem valgeid lilli tuua võin ja pisarsilmil paluda, et sul kerge oleks puhata!

— Liig vähe see, sulle ema! Liig vähe kõige eest, mis oled andnud mulle. Mis oled kannatanud, mis oled ohverdanud!

Ei elades sa minult tasu ootanud, vaid tänutäheks näha tahtsid mind, et mitte üksi surra!

Ema! Kes sa läksid kaduvuse teed, võta vastu sülem valgeid lilli, kuigi su elust kesk kevadet on saanud vaid põrm . . .

Ema . . .! Sülem valgeid lilli . . .!

Hümn skaudile.

Heinr. Heinväli.

Skaut, mu sõber, tahan kiitust laulda su õilsaist aateist!

Oled häduse heledaim tähis.

Pea hoiad püsti, lustilisi laule lauldes rõõmutsed metsateil.

Kaugel on sinust kurbuse-pisar,

vaid sädeled rõõmus nagu kaste päikese säras.

Kui ma seisan su ligiduses, tunnen,

kuis mu verre hoovab osa su elevat hingust,

kuis mu üksildasest südamest hajuivad muremõtted sünged.

Süis tean, et mu vaim saab osa su suurest ja pühimast lõõskehoost.

Skaut, sa oled mulle eeskuju tähiseks!

Nagu särav päikene sinises taevas, helendad ja kiirgad lõputus avaruses.

Koos sinuga tahan lennelda selles selguses,

kulgeda su loitvama leegi suunas.

Ja tahan alati olla valmis avaldama su mõtteid oma mõtteis ja sõnus, teades, et sinu aade on suur ja püha.

V üleilmline Jamboree Hollandis

Skm. V. Suigussaar.

(Järg.)

Jamboreel võis näha, või õigemini tajuda skaudi III seadust igal sammul: skaut on kõikide sõber ning vend igale skaudile. Kõik tundsid endid ühise perena — nii valitseva kuninga võsu kui ka lihttöölise poeg. Laagris viibisid mõned kuningate ja valitsevate vürstide poegi ning perekonna liikmeid, kes kaasa tegid kõik tegevuse laagris.

Mõni sõna neist suurustest:

Rootsi skautide laagris võis kohata sihvakat, energilise näoga skauti — Rootsi kroonprintsiga poega prints Gustav-Adolfit. Printsi saabudes Jamboreele pakkunud Hollandi kuninganna printsile oma lossis korterit, kuid prints lükanud selle ettepaneku tänuga tagasi ja elas kogu aeg laagris, magades samuti õlqmatil nagu kõik teised skaudid. Laagri avamisel kutsus kuninganna prints Gustav-Adolfit oma kõrvalae aulooži, kuid prints loobus sellest, öeldes: „Olen siin skaudina, ning sammun Teie eest mööda Rootsi poistega ühiselt!“

Gustav-Adolf oli oma poiste poolt väga armastatud ning seda vahekorda aitas süvendada printsi osavõtt kõigist laagri tegevusest ja tööst.

*

Neljandal laagripäeval tulles Amsterdamist tagasi laagri, nägin Jaapani laagri juures suurt hulka skaute. Lähenedes laagritele nägin Lord Baden-Powelli skaudi vormis jaapanlasega väljuvat Jaapani skautide laagrist. Küsides ühe hollandi skaudi käest, kes see jaapanlane on, sain vastuse: „Tema Majesteedi Jaapani Keisri vend prints Tšitšipu.“ (Võib olla, et nimi ei ole jaapani õigekeelsuse järgi õieti kirjutatud, aga sarnaselt hääldati küll.) Jaapani keisri vend ja pealegi skaudi vormis?! See oli uudis ja üllatus. Muidugi „klõpsutamine“ printsi filmile ja seda tegid ka sajad skaudid.

Hiljem oli tolle prints Tšitšipuga hu-

vitav vahejuhtum Haagis, kuninganna lossi ees.

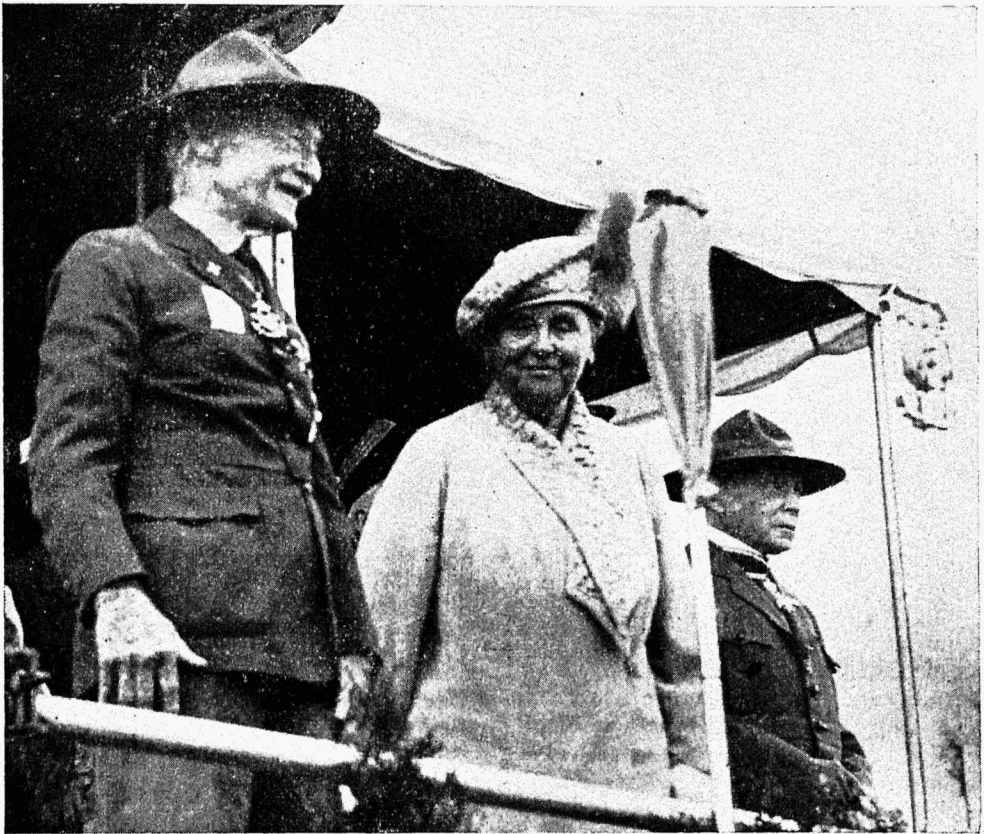
Lossi ette sõidab auto, millest väljub jaapani skaut, erariides jaapanlase saatel. Mööda laia marmortreppi sammuvad nad lossi uksele ning tahavad sisse astuda. Teener, avab ukse ainult praokile ning skaudi ja teenri vahel tekib sõnelus. Teener tahab ust sulgeda, kuid skaut on juba jala ukse vahele pannud ning seetõttu ei saa teener ust sulgeda. Lõpuks lööb skaut käega ning hakkab ühes saatjaga trepist alla tulema. Vahepeal on veel mõned jaapani lippu kandvad autod lossi ette sõitnud ning neist väljuvad frakkides härrad, enamuses jaapanlased.

Skaudi jõudes poolele trepile avanevad lossi suured ukseväravad ning aumärkidega ja ordenitega „ülekulvad“ härrad jooksevad välja ja suurte kummardustega paluvad skauti ning saatjaid lossi astuda. Kahelpool ust seisavad teenrid uhketes mundrites ning skaudi möödumisel on neil keha „vinklis“ suurest kummardamisest.

Skaut oli Jaapani keisri vend, kes läks Hollandi kuninganna juurde vastuvõtule. Egas „vaene“ teener võinud aimata, et keisri vend tuleb skaudina, pealegi kui skaudid 10 c. eest võisid lossi külastada ja päevas sajad skaudid seda võimalust kasutasid.

*

Lichtensteini laagrist läbimines nägin kuidas pikk ja sale skaudijuht trööstis üht väikest Lichtensteini skauti. Poiss oli nukras meeleolus, lõug rinnal ja pisarad jooksmas. Ei tea mis vaevas selle väikese skaudi südant, kuid skaudijuht püüdis väikest meest naeratama panna ja see õnnestuski temal. Skaudijuhiks ei olnud keegi muu kui väikese Lichtensteini valitseva vürsti poeg prints Emmanuel.

Hollandi kuninganna Vilhelmine ja Bi-Pi Jamboree avamisel

Prints Emmanuel oli suur Eesti sõber. Eelmisel suvel tutvus ta meie skaudijuhtidega Inglismaal, Gilwell kursustel. Tihti võis teda meie laagris kohata, vestlemas meie skaudijuhtidega. Kõik laagri tegevuse tegi prints oma poistega ühiselt ning nägin teda kord sööki keetmas ning teinekord haigu raiumas.

*

Austria skautide laagris (nüüd juba ajalukku jäänud skaudid) viibis ühe päeva ka endise Austria-Ungari keisri Karl I vanem poeg prints Otto. Prints Otto elab alaliselt Belgias ning külastas oma kodumaa skaute, kuigi ta ise skaut ei ole. Tollal oli tal veel lootusi oma isa-isade troonile pääsemiseks, kuid nüüd on ka neil ilusatel lootustel lõpp Austria „ärapäühkimisega“ kaardilt.

*

Peagi algavad uued laagrid ja Jamboreed. Eelolev suvi on skaudipoistele täis üllatusi ja võimalusi oma mälestuste salve koguda suuri ja ilusaid väärtusi ja muljeid. Pika talve jooksul oleme nskm. R. Kärneriga püüdnud veidigi edasi anda mida ise läbi elasime eelmisel suvel. Vähe on seda, palju jääb rääkimata. Kuid ehk avaneb sügisel võimalus veel kirjutada (suvel ei „viitsi“ kirjutada, vaevalt „viitsivad“ seda ka skaudipoisid lugeda) meie reisu teisest osast, Belgiast, Pariisist ja maailmanäitusest, kohutavatest maailmasõja lahinguväljadest Verduni all, kus miljonid inimesed leidsid viimase puhkepaiga, Berliini linna 700 a. juubelpidustustest ja paljust muust.

Õnneliku matkamist ja laagrielu!

Tallinna Vene rahvusest skaudid said uue sõprade seltsi ja juhatuse

Haridusministeeriumi juurde loodud Noorsoo osakonna loomisest peale hakkas noorsoo orgides toimuma teatav muutus. Esiteks juba selles, et neile tekkis Noorsoosakonna juhatajaga kindel riiklik üldjuht ja tegevuse suunaja. Noorsoo orgid, kes tahtsid pälvida riiklikku tunnustust ja kes tahtsid edaspidi saada riiklikku toetust, pidid end laskma sissekanda vastavasse noorsoo orgide registrisse. Esiti Skautide Maleva Peastaap registreeris Noorsoo osakonnas 15 malevat, igaiüks vastavalt oma ammuseis piires. Kohalikke skautide mailevaid võinuks registreerida rohkem, sest meil teotsesid peale mainitud 15 maleva veel mitu vene skautide üksust paralleelselt Eesti malevatega, mis oma-korda koondusid üleriiklikuks Vene Skautide Malevaks. Uue Noorsoo seaduse tahe aga ei võimaldanud enam skaute paralleelselt registreeruda, mispärast vähemad üksused pidid kohapealsete suurematega liituma, kaotades seega oma maleva ja moodustades kohalikus Eesti Skautide Malevaas rühmitused kõrvuti Eesti rühmitustega.

Rühmitused tulid Eesti Skautide Malevasse üle sama koosseisus, nii juhtkonna kui ka liikmete koostise poolest, mis nad olid endises Vene malevas.

Uue korra kohaselt kadus seega Vene Skautide Maleva. Jäi aga juriidise isikuna alles nende endine Üle Eesti-maaline Vene Skaudi Sõprade Selts. Selt jäi seega küll alles, kuid tal puudus eksisteerimise alus — puudusid noored, kelle pärast ta oli ellukutsutud ja kelle eest ta pidi hoolitsema. Seega eksisteeris Selts ainult vormiliselt. Tegelikult ta oli tööväljata.

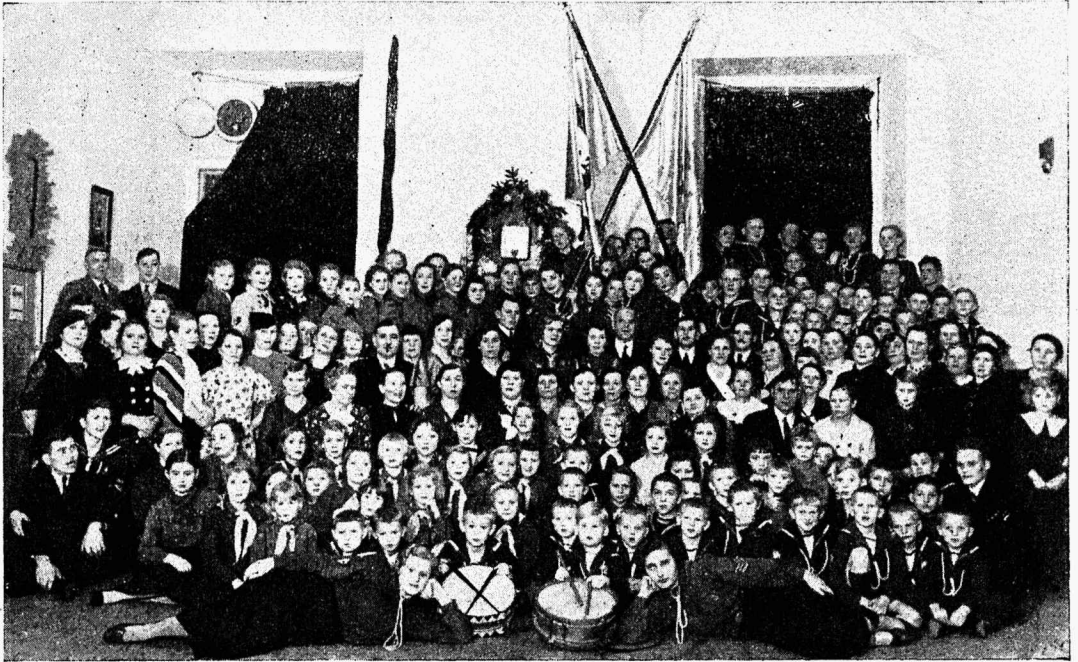
Vene rahvusest skaudid astunud Eesti malevasse allusid küll kohaliku maleva juures teotseva Skaudi Sõpra-

de Seltsile, kuid nende ja ka endise Sk. S. seltsi liikmetel oli tahe kuuluda Vene SSS alla. Selle tahte teostamiseks koostasid Tallinnas elunevad 5 endist Vene SSS liiget uue vastava põhikirja, registreerisid selle Siseministeeriumi juriidiliste isikute büroos ja sellest peale olnuks Tallinna Vene rahvusest skaudid ja gaidid jälle SSS hoole all. Puudusid veel vaid liikmed, peale 5 asutaja, puudus ka peakoosoleku poolt valitud juhatuse.

Möödusid nädalad, möödusid kuud, kõik jäi endiselt korraldamatuks. Juba tekkisid kuuldused, et Vene rahvusest seltskonnas puuduvat üksmeel. Raskusi tegevat ilmavaatelised sobimatused. Vanemate hõõrumised ja lahkkelid hakkasid ka juba kanduma noorte peresse. Ka seal kujunes peagu kaks leeri, vastavalt vanemate vaadetele, mis iseenesest mõistetavana oli lubamatu. Sellest tingituna tuli Tallinnas Skautide Maleval segada end asjasse ja hoida noori skautlikul pinnal. Üha raskemaks aga muutus olukord. Ta kujunes isegi teravusteni. Selle peale segas end asjasse ka Tallinna Sk. S. Selts, kuni saadi niikaugele, et 4. mail 1938. a. toimus Tallinna Vene Skautide Sõprade Seltsi esimene peakoosolek. Koosolekust võttis osa 42 inimest. Koosoleku algul oli raskusi üksmeele leidmiseks, kuid tunni ajalise mõtete vahetamise ja kokkulepete aluste sondeerimise tagajärjel leiti täielik üksmeel ja võidi asuda uue põhikirja vastuvõtmisele ning selle alusel esimese juhatuse valimisele.

Juhatus jagas hiljem omavahel ametid järgmiselt:

1. Esimees F. Gisetti
2. abiesimees I. Dobrõnin
3. sekretär A. Stackelberg
- 4) laekur G. Uva

Vene skautide rühm

5. liige V. Jako.

Tagavara liikmeteks valiti H. Rebane, I. Ivanov ja N. Kudrjajtsev.

Revisjonikomisjoni valis peakoosolek: F. Steini, V. Dobrovolsky ja V. Sarkevitsi.

Nimetatud ametisikute valimise eel ei puudunud küll ka teatav ärevus, lahkavamisi ja teisi soove isikute suhtes, kuid sellele kõigele vaatamata tuleb uut juhatust hinnata täies koosseisus õnnestunuks. Erilist mainimist väärib uues juhatuses asiolu, et endine ja kauaaegne lugupeetud Vene SSS esimees I. Dobrõnin ei soovinud enam jääda esimeheks edasi, vaid vahetas

selle koha abiesimehe koha vastu. Juhatuse on pea täies koosseisus uus, millelt loodetakse rahulikku ja üksmeelset tegevust. Koosseisult ta igatahes eeldab seda. Veel oodatakse uult juhatusest seda, et ta suudab tema juhtimisele usaldatud SSS liikmeskonnas luua kindla üksmeele ja rahuliku koostöö võimaluse. See peaks küll olema tema primäärne püüd, sest selle tagajärjel võidetakse Seltsile juurde uusi liikmeid ja mis peasi, enam ei korduks siis olukordi, kus on raskusi noorte seas üksmeele leidmisega ja kasvatamisega ning koostööks terve malevaga.

K.

Selleks jõudu!

Eesti Sk. Mal. Van. käskkiri nr. 14

§ 1.

Arvesse võttes kohalikke olusid ja noortekomiteedega läbikäimise võimalusi, määrab Eesti Skautide Maleva kohalikkude skautmalevate tegevuspiirkonnad järgmiselt:

1. Tallinna Skautide Malevale —	Tallinna linn tema administratiiv piirides.
2. Nõmme Skautide Malevale —	Nõmme linn tema administratiiv piirides.
3. Harju Skautide Malevale —	Harjumaa ja alevid ja Paldiski linn.
4. Tapa Skautide Malevale —	Tapa linn, Järvamaal: Ambla vald, Ambla, Albu, Lehtse, Nõmküla ja Einmani vallad.
5. Järva Skautide Malevale —	Paide ja Türi linnad, Järvamaal: Kärü, Säreveere, Vahastu, Alliku, Kirna, Väätsa, Anna, Näo, Koigi, Esna, Kuksema, Väinjärve, Liigvalla, Kapu ja Võhmuta vallad.
6. Rakvere Skautide Malevale —	Rakvere linn, Kunda alev, Virumaal: Palmse, Vohnja, Aaspere, Vihula, Saksi, Undla, Varangu, Haljala, Rakvere, Porkuni, Vao, Avanduse, Salla, Venevere, Paasvere, Roela, Küti, Rägavere, Pada, Sõmeru, Kalvi ja Kunda-Malla vallad.
7. Alutaguse Skautide Malevale —	Jõhvi alev. Virumaal: Erra, Pürri, Kaidla, Tudulinna, Iisaku, Mäetaguse, Kohtla, Järve, Jõhvi, Voka ja Illuka vallad.
8. Narva Skautide Malevale —	Narva linn. Virumaal: Narva, Peetri, Vairava, Auvere-Joala, Kose, Karjati ja Varknarva vallad.
9. Lääne Skautide Malevale —	Haapsalu linn, Hiiumaa ja Läänemaa vallad, arvatud välja Saulepa ja Paadremaa vallad.
10. Saare Skautide Malevale —	Saare- ja Muhumaa nende piirides.
11. Pärnu Skautide Malevale —	Pärnu linn, Pärnumaa vallad ja alevid. Läänemaalt: Paadremaa ja Saulepi vallad.
12. Sakala Skautide Malevale —	Viljandi linn, Põldsamaa linn ja Viljandimaa vallad ja alevid.
13. Tartu Skautide Malevale —	Tartu linn, Otepää linn, Tartumaa alevid ja vallad.
14. Valga Skautide Malevale —	Valga linn, Tõrva linn, Valgamaa vallad ja alevid, Võrumaal: Mõniste vald.
15. Võru Skautide Malevale —	Võru linn ja Võrumaa vallad ja alevid, arvatud välja Mõniste vald.
16. Petseri Skautide Malevale —	Petseri linn, Petserimaa vallad ja alevid.

Kui mõne skautmaleva senised tegevuspiirkonnad ei ühtu uute tegevuspiirkondadega, siis tuleb neil malevatel oma edaspidine tegevus viia kooskõlla käesoleva käskkirjaga määratud tegevuspiirkondadega. Seejuures tulevad ümberregistreerida ka mõned skautüksused, kes tegutsevad teise maleva tegevuspiirkonnas.

Skautmalevate ümberkorraldamine uute tegevuspiirkondade kohaselt tuleb viia lõpule hiljemalt 1-ks maiks 1938. a.

N. Kann,
skautmaster,
Eesti Skautide Maleva vanem.

A. Koik,
skautmaster,
Peastaabi ülem.

Praktilist

MÕNINGAID KNIHVE.

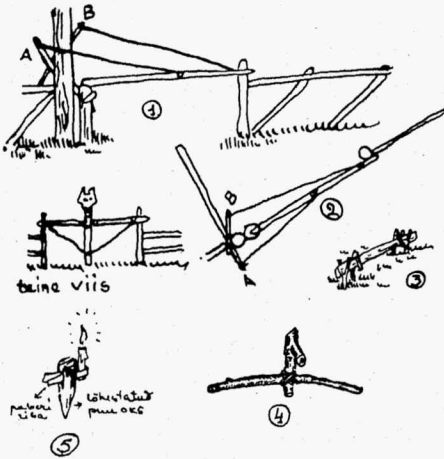
Palju on kirjutatud ja antud jooniseid, mille järgi korraldada ja sisustada laagrit. Kuid on olemas mitmeid knihve ja trikke, mis enamusele tundmata ja mida ma siinkohal tahan avaldada.

Ma ei taha kirjeldad, kuidas püstitada suuremaid laagriehitusi (kööke, proviandipanipaik, V. C. j. m.) vaid tahan juhtida tähelepanu pisiesemete valmistamisele, mis suurte laagriehituste juures ka tarvilikud on.

LAAGRI VÄRAV.

Joonisel 1. on kujutatud „patenteeritud“ värav, mis sinu järgi iseenesest sulgub kui sellest läbi lähed. Joonisel kujundid 1 ja 2 näitavad värava kõrvalt ja pealtvaadet ja vastastiku asetatud pingutuste A ning B kinnitamist.

Samal joonisel 3, 4 ja 5 näitavad, kuidas valmistada saapapuhastaja, riidepuu ja küünlahoidja.

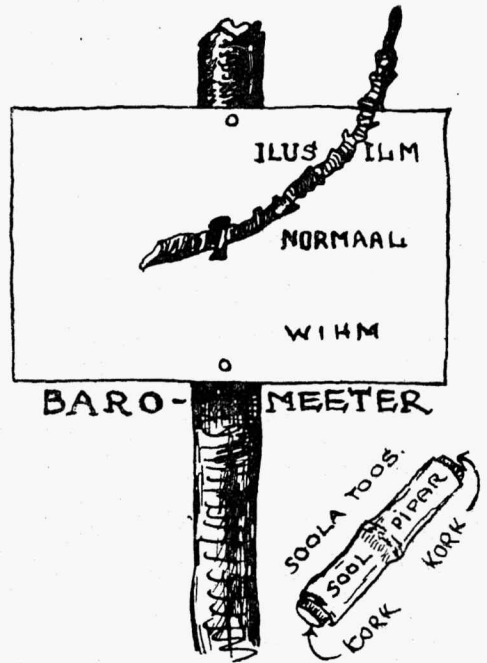
Joon. nr. 1

Joonisel 2 on kujutatud soola ja pipra toos, mis valmistatud vanast õngeridvast. Et ained toosist välja ei voolaks — on „toos“ suletav otsest pudelikorkidega.

Kerge on valmistada ka joonisel kujutatud „Baromeetrit“. Selle valmistamiseks läheb tarvis postkaarti suurune tükk kartongi või mõnda muud paksemat paberit. Paberi kinnitame naeltega kepikese külge. Järgneviks võtame kuuseoks, puhastame

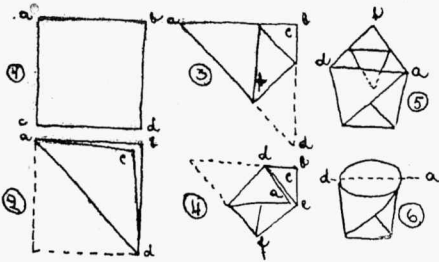
selle okstest ja kinnitame naeltega valmistatud krambi abil juba kepi külge pandud paberi keskohta nii, et kuuseoks krambi vahel vabalt püsima jääb. Pistame nüüd kepi maasse ja meie baromeeter ongi valmis.

Sedaviisi valmistatud baromeeter täidab oma ülesande suurepäraliselt. Püsiva ilmastiku juures seisab kuuseoks kaardi keskel, ilusa ilma puhul tõuseb ülespoole ja vihma tulekul painutab end allapoole. Kes ei usu tehku proovi.

Joon. nr. 2

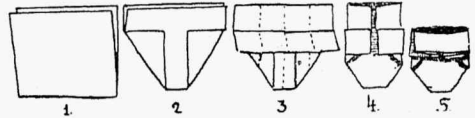
Matkal viibides on sageli tarvis peekrit, et vett joogiks kätte saada. Oige sagedasti meil peekrit, kui liigset eset ühes ei ole — ajame läbi kuidagi. Tülikas ja mitte tervislik on juua mütsist ja tülikas on peekriks ka peopesi kasutada. Joonis 3-el on kujutatud lihtsamat tüüpi paberist valmistatud jooginõu. Selleks olgu igal matkal ühes mõni poogen paksemat valget või tükkie pergamiini paberit. Kui seda joonisel kujutatud viisil kokku murda saame jooginõu, mis kasutatavast paberist on kas ühe — või mitmekordseks tarvitamiseks.

Joon. nr. 3

Joonis 4 kujutab ka jooginõud, kuid selle valmsitamine on pisut keerulisem. Materjaliks on jällegi kas valge- või pergemiinpaber suuruses 16×20 sm. Paberi murrame keskelt pooleks (joon. kujund. 1); seejärgi murrame mõlemad alumised nurgad keskele 1 sm kaugusele keskkohast (kujund

2); edasi murrame alumise vaba randi juba murtud nurgad peale (kujund 3); saadud kujundi pöörame teistpidi ja murrame küljed (kujund 3 näidatud punktirjoontega) keskele otsapidi kokku, millejärgi saame

Joon. nr. 4

(kujundi 4); nüüd murrame veel püstioleva kandi maha ja peeker ongi valmis tarvitamiseks (kujund 5). Praktiline on peeker seepärast, et ta tarvitab vähe ruumi taskus, on alati puhas ja tarvitamisvalmis.

Master Ats.

Võru Skaudi Sõprade Seltsi asjade loterii võitude nimistu, mille loosimine toimus 8. mail s. a. Võrus.

Võidud antakse välja ühe kuu jooksul peale loosimist. Tähtajal väljavõtmata võidud jäävad Seltsile (§ 5).

Kaotatud, rikutud ja templiteta piletid pole maksvad (6).

26	447	953	1650	2407	3014	3798	4397	4750
46	454	1039	1742	2408	3081	3857	4466	4796
49	456	1053	1751	2417	3133	3909	4482	4798
53	465	1056	1835	2514	3173	3938	4452	4834
160	494	1259	1918	2570	3184	3969	4515	4843
161	505	1271	1945	2603	3323	3986	4555	4852
183	621	1273	1956	2641	3339	4001	4578	4874
200	653	1298	2005	2664	3392	4009	4581	4892
213	662	1307	2023	2675	3420	4039	4594	4914
260	671	1389	2056	2676	3423	4052	4652	4924
291	682	1411	2213	2798	3473	4156	4660	4939
300	683	1436	2287	2848	3478	4191	4678	4970
305	701	1442	2301	2863	3506	4277	4681	4992
313	726	1547	2341	2877	3524	4321	4703	
321	805	1597	2394	2912	3564	4326	4705	
360	810	1593	2399	2944	3606	4394	4710	
372	825	1603	2402	2986	3627		4739	
405	839							

Gaidide nurk.

Gaider E. Kaarik.

Üle suure lombi.

(Järg).

Majaprügid on kastidega tänaval, ja kui tuuleil kord üle käib, siis on prahti kõik kohad täis. Lapsed oma mänguasjadega ja emad oma lastevankritega on tänaval. Pallimängimine sünnib tänaval ja mõnes kohas isegi väga hoogsalt. Huvitav oli logelejate ja tööta tööliste asupaik. Seal nad istuvad või lebavad päikese käes, otsivad süüa siit-sealt, käivad rikaste linnaosas pühkmekastist süüa korjamas ja norivad möödakäijatelt raha. Tutvusin linna vaatamisväärsustega. Tähtsaim neist on New-Yorgi Columbia University, maailma suurim ülikool ja täielikum suurim maailma, New-Yorgi avalik linnaraamatukogu. Mainitavad on veel börsihoone, raekoda, tollimaja, loodusteadlik muuseum, akvaarium jne. Sõitsime laevaga, vabadus-samba saarele „The Statue of Liberty“. Vabaduskuju on võimas ehitis — ilmaime — ehitatud aastal 1886. Öhtuti muutuvad suuremad tänavad päris jalutusalleeideks. Ühel ööl jalutasime ka Times Squar'il ja Broadway'il. Tänavad on täis ilutulesid, mitmetel ja mitmetel äridel reklaamtulemäng. Muusikariistade ärist kajakab tänavale muusikat. Kohvikud, teatrid, kinod, kõrtsid täis inimesi. Nii me seisame seal paar head tundi ja vaatasime seda elu ja olu. Ärid avatud kella 12-ni, mõned isegi kella 4 hommikuni. Imelik on New-Yorgi öine tänavelu, omapärane ja sündmusrikas. Ühel päeval sõitsime mööda Hudsoni jõe „Bear-Mountain“ — rahva lõbustusparki. Veetsime terve päeva vabas looduses. Hudsoni jõel on ääretu elav ja kirju liikumine. Kauba ja reisajatelaevu tuleb igast ilma-kaarest. Sisse sõitis okeanihiiglane „Normanda“. Ookeaniaurikud liiguvad tasa ja ettevaatlikult. Vedurlaevu, praame, auruparvi, neid on otsatult palju.

Parke New-Yorgis on kaunis palju, parkides keeb elu hommikust öhtuni, poisid, tüdrukud, noored, vanad, kõikidel on tegemist. Lapsed norivad võimlemispuudel, kiiguvad, lasevad liugu ja mängivad, suuremad lõövad palli. Seda kilkamist jooksu ja madinat! Huvitavad on parkides oravad, nad on lõpmata julged, mängivad lastega ja söövad inimeste käest. Kui neid aga narrid, on nad isegi kurjad.

Söögimajadest voolab inimesi sisse ja välja. Söögivalimine, toomine, maksmine ja söömine sünnib imekiirelt, mõne minuti jooksul. Söökisid ja sööjaid igatseltsi ja sajad toituvad mõne minutiga. Kel aega ja kes mugavust soovib, see läheb restorani, päeval on ka restoranides suur eeskava. Omapärased ja huvitavad on hiina restoranid, kõikjal hiina omapärusus.

Sõitsime „Ferry'iga“ (— laev mis peab ühendust New-Yorgi ja New-Jersey vahel) üle Hudsoni jõe New-Jersey osariiki. New-Jersey'is aab Jack Fords'i suhkruvabrik, mis varustab isegi Euroopat suhkruga.

Nädala lõpuks sõidab iga ameeriklane, kel vähegi võimalust, linnast välja. Ja pühapäeva öhtul, kui kõik nad tagasi tulevad, siis maanteed kubisevad autodest. Lõpmata pikad autode read liiguvad aeglaselt tundideviisi linna poole. Keegi ei pääse ja ei tohigi teisest mööda sõita. Jõudes eeslinna, siis algab see kõige tüütavam osa, natukene edasi ja jälle seis, sest siin tuleb ainult tulesignaali järgi sõita. Nõuab närve! Ühel päeval käisime maailma suuremas kinos „Radio City Music Hall“. Oli alles ehitis ja kino! Peale filmi oli laval suur revüüeeskava. Küllastasime raekoda, postimaja, 102 kordset maja (sõit ülesse ja alla maksab isikult 1 dollar = 3.70 meie rahäs) Chrysleri pilvelõhkujat, Rockefeller'i centeri, s. o. pilvelõhkujate linnaosa, linna kohtumaja, raudteejaama, kus autod reisijatega sõidavad maa alla ja rongid väljuvad sealt maa peale. Käisime veel Bronx'i pargis ja Bronx'i loomaaia, ning jõudsin ka veel käia Washington'i sillal, mis suuruselt teine maailmas. Küllastasin Miss Gates'i Ameerika K. N. N. Ü. liidu sekretäri, kes aastaid tagasi oli ka Tallinna ühingu peasekretäriks ja temaga veetsin ilusa päeva. Tutvustas mind K. N. N. ühinguga ja linnas mõne vaatamisväärsuse kohaga. Küllastasin ka gaidide peakorterit. Kuna sel ajal oli skautide suur jamboree ja gaidide 25 a. juubeli ettevalmistus, siis kohtasin ainult mõne juhiga. Jutuajamine oli huvitav, olgugi, et ma midagi praktiliselt ei õppinud, sain siiski mõned hääd ideed. Muidugi tahtsid nad kangesti, et ma nende laagrist osa võtaks, kuid kuna mu aeg seda ei

võimaldavad, pidime leppima selle külastusega. Otsisin ülesse ka oma ristiema, kes on üle 20 a. elanud Ameerikas. Üllatus oli suur, kui seisin tema ees ja ütlesin „Tere ristiema“. Tahtsin ka külastada endist Tallinna gaidide mlv. juhti Linda Rosenfeldt'i praegune Tischer, aga mul ei jätkunud päevi. Terve päev ja pool ööd viibisin maailma suuremas tivolis Coney Islandis, on see küll üks „elektrivabrik“. Iga liikumine ja toiming käib siin elektriga. Coney Island on ameeriklaste lõbustuspark ja supeluskoht. Päeval liivane rand, vist 15 kilomeetrit pikk, rahvast täis viimse võimaluseni. Rannaliiv ja vesi on suvel sõna tõsisel mõttes inimestega täiskiilutud. Kõik suplevad, pikutavad, mängivad, söövad. Ent seda kõra! Rannast veidi eemal üks igavene tingel-tangel: restorandid, kaupaputkad, karusellid, mägestiku rongid, taevaalused märklauad, püssid, pallid, paksude, lahjade, vigaste inimeste näitamine, üks number kaelamurdvam ja kõdistavam teisest. Kisa, kilkamist, karjatusi kostab mitmelt ja mitmelt poolt. Kõik see maksab. Mass liigub siin päevad ja ööd ja seda raha mis siia Coney Islandi jäetakse!

Unenäolise kiirusega möödusid päevad „miljonitelinnas ja nägematult oligi kätte jõudnud lahkumispäev. Sadama poole valgub autosid, omnibusse, jalakäijaid, jõukaid ja kehvi, kurbi ja rõõmsaid, ärasõitjaid, saatjaid ja uudishimulisi. Suured tolliruumid rahvast täis. Formaalne paberite kontroll ja sind juhatakse laeva. Laevas tervitavad sind laevateenijad, silmitsavad väikest sedelit kohvril, võtavad pakid ja viivad sind kajuti. Mind oli saatmas vend „saatjaskonnaga“. Lahkumine valus. Heliseb saatuslik viimane kell. Saatjad lahkuvad laevalt, viimased reisijad tulevad laevale. Saatjad all madalas, meie üleval kui maja neljandal korral. Paljud on tõsised, nutavad, ka mina olen „vesiselt hää-

lestatud“. Kuid ka rõõm ja vaimustus on hoos. Pillutakse konfette, serpentiine, väikesi lipukesi, ükskõik mida aga kätte saadakse. Saabub viimne silmapilk, möirgab laevavile, pääseb valla kisa. Orkester laevas mängib marssi. Hüüdeid, nuttu, kõra, kõiki läbiseigi. Tõmbuvad vedurilaevad, leieneb maa silla ja laeva vahel. Enam ei ulata meieni konfetid, algab lehvitamine rätikutega. Juma hakkavad Gripsholmi omad masinad tööle. Vaatan ringi, mõnda valdab kahjuvalu, mõned on tõsised, mõned sügavalt liigutatud. Vahin üksinda tummalt teki äärel. Jälle võõras rahvas ja ümbrus. Tunnen end sel hetkel väga üksi ja mahajäetuna. Kiirus suureneb, muusika mängib, on veel näha rätikuid lehvimas, pea kaob kõik vetekohinasse. Najatun veel kindlamini ja sõit algab mööda Hudsoni jõe Euroopa poole. Pahemal pool silmitsen viimast korda pilvelõhkujaid. Sõidab vastu Queen Mary, suurim ja kiirem ilmaaurik, möödume „Pisarate saarest“, Vabaduskujust ja varsti oleme juba kaugel New-Yorgist. Algab jällegi üli-seiklusrikas ja kodune laevaelu. Selgub, et minuga sõidavad 5 eestlast kodumaale puhkust veetma. Nendega veetsin lõbusaid hetki. Kaheksa päeva laeval möödus imekiirelt ja olimegi Göteborgis — Rootsis. Göteborg on kui kotka pesa kaljudele ehitatud linn. Tramm see tõuseb ja vajub kaljudel, majad on ehitatud kaljumägede sisse. Tänavad ilusad, siledad ja puhtad. Göteborgist sõitsime elektrikiirrongiga Stockholm. Ümbrus kaljune, mägine, orgne, metsad, põllud, külad, linnad, jõed, järved, sillad, vabrikud, kirikud, kõigist neist kihutasime mööda kuni jõudsime Stockholm. Stockholmist laevaga Turku, sealt rongiga Helsingi ja siis juba laevaga Tallinna. Oli lõppenud mu reis ja igatsen kangesti tagasi sinna kiiretempolise „imede ilma“.

Läänemaa Sk.-sõpr.

Seltsi daamide komitee.

1. r.: Pr. pr. Alver, Bauman, Loosme, Käppa, Raudsepp.

2. r. Pr. Viitar, gdj. Neivelt, pr. Kulgver, gdr. Grünberg, gdj. Romanov.

GAIDIDELE.

Usun, et on veel meeles Tallinnas juhtidekoolis arutatud Eesti gaidide suvekodu asutamise küsimus. Ärme jätame seda vaid surnud aruteluks, anname temale elu ja muudame ta tööks.

Gaidid, oleme ikka ise olnud need, kes algatanud kõik meie suured üritused ja nad teostanud, meil pole kunagi abi ega tuge olnud väljaspoolt. Näitame jälle kord, et me seda ise suudame, oleme võimelised omi kavatsusi täide viima enda algatusel ja enda jõul.

Lööme ühisel jõul ja nõul käed külge meie ilusa kavatsusele, omale luua suve- ja matkakodu, kus veedame ilusad suvipäevad kaunistades ja ilustades oma kodu.

Iga maleva toob sinna enda omapära, teeme sellest Eesti Gaidide ühise ja suure kodu, kus ühiselt teeme oma suurt kasvatustööd mängides, meie kodumaa hääks.

Tulge ühes Pärnu gaididega, meie oleme otsustanud igaiüks teenida 1 (üks) kroon ja selle anda suvikodu muretsemise kassasse. See raha peab koos olema 1. juuniks.

Iga rühma vanem toetab seda 3 kr.

Gaidid näitame, et me suudame seda ja teatame sellest Peastaabile.

A. Aid, gdr.

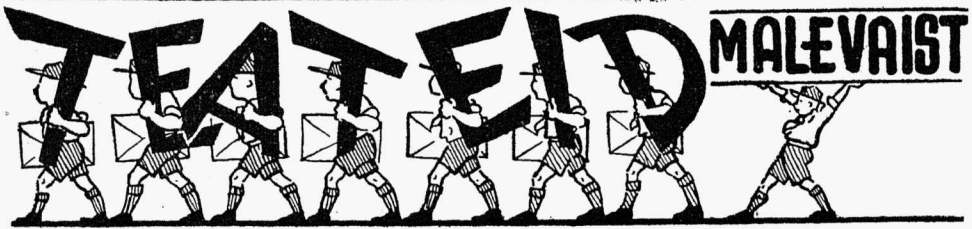
Ridu Narva Gaidide Malevast ja ta sõpradest.

Eesti gaidluse idapoolseim organisatsioon on vahutava Narva jõe kallastel asuv ja töötav Narva Gaidide Malev, mille I rühm sündis 11. mail 1924. a. südi ja edurikka praeguse Narva Peetri koguduse õpetaja hra E. Kiviste õhutusel, kes ka praegugi seisab meil lähedal maleva õpetajana. Esimene rühm oli kui signaaltuluke, mis süütas lõkkele teisigi omasuguseid ja juba 1925. a. töötab Narvas innukalt 2 gaidrühma ning 1 hellakeste pere. I gaidrühma vanemaks oli pr. H. Kiviste. Esimeseks maleva vanemaks oli pr. S. Tõnis-

son, kelle tarmukal juhtimisel kasvas veelgi liikmete arv. Tema järele oli maleva vanemaks mitu aastat pr. V. Sõster, kuna praeguseks maleva vanemaks, Narva gaidide vaimseks kindluse müüriks on väga energiline pr. J. Luik. Maleva abivanemaks on prl. E. Liblik, kelle õlgadel leavad ka pääle muu alati näitejuhi kohustused, näit. viimasel Vabariigi aastapäeva aktusel rikkaliku eeskava korraldamisel. Maleva juhiks on prl. D. Derrik, abideks gd. A. Kell ja gd. N. Judin, sekretäriks gd. S. Linala. Gaidrühmi on praegu 19, hellakeste peresid 5, kuna Narva ümberkaudsetes küladest töötavad mõnel pool hellakeste pered gaidrühmadega koos. Liikmete üldarv on praegu 500.

Vaimseteks, kuid veel enam majanduslikkeks abilisteks on Narva Gaidide Malevale Sõprade ühing, kes toetab rahaliselt gaidide laagriressoidudel, juhtkoolist osavõttudel jne., korraldab ka gaidide ja skautide loteriisid, mille tegelik läbiviimine viimastel aastail on lasunud peaaegu ainuüksi maleva vanema pr. J. Luige õlgadel. Majandusliku abi eest võlgnevad Narva gaidid tänu ka suuremate tekstiilkäitiste juhtidele, nagu Kreenholmi Puuvillasaaduste Manufaktuuri O.-Ü. direktorile hr. B. Luchsing'ile, kes on kinkinud sarzat hellakeste ja gaidide vormiideks, Narva Kalevivabriku direktoritele pr. M. Pelzer'ile ja hr. A. Tuulik'ule, kelle annetatud nägus seviott sinab juba uhkelt gaidide seljas, ning Narva Linaketramise Vabriku direktorile hr. Th Coulson'ile, kes kinkides meile suuremal hulgal telgriiet on soodustanud seega gaididele meeldiva ja mõnusa suvepuhkuse, ihaldatud laagrielu. Igaaastaseks vastlasõiduks varustab aga meid hobuste ja veoabinõudega truult hr. kolonel E. Toffer, et võiksime nautida lõbusat talvepäeva ja hütida kõikidele oma sõpradele ja avitajatele keset lund ja jääd mitmekordset tänu.

I. Jg. O. P.

TALLINNA MALEVAST.

TALL. SK. MLV. II RÜHM TÄHISTAS OMA 20. AASTAPÄEVA.

Pühapäeval, 15. märtsil s. a. tähistas rühm oma aastapäeva suurema peoga, millest võtsid osa rohkearvuliselt külalisi.

Olid ilmunud teiste hulgas Peavanem skm. Kann, mlv. vanem skm. E. Maddisoo, Peastaabi ülem skm. A. Koik, Sõprade seltsi esimees ins. A. Gering, maleva staabi liikmed, juhtidekogu liikmed ja paljud endised skaudid. Ei olnud rühma tähtpäeva unustanud ka kauaaegne vanem Jüri Lossman, kes seks puhuks oli Soomest siia sõitnud.

Pääle rühma vanema adv. N. Rahe avasõna, ardis rühma senisest tegevusest lühikese ülevaate, kauaaegne rühmajuht skm. R. Tõnuri, mis äratoodud teisel. Maleva vanem ja teised tervitavad rühma aastapäeva puhul, mille järgi hundipojad ja skaudid kannavad ette mitmesuguseid etteasteid, mis võetakse vastu elavate kiiduvaldustega.

Õhtu möödus ülevas meeleolus.

Rühma aastapäeval kogunesid kokku rühma endised liikmed, kus tuletati meelde endiseid häid ja ilusaid aegu.

MI-NA.

Praegu on käimas malevas sisevõistlused. Seni on läbi viidud feltskondlistes mängudes skautide klassis, ees seisab vanem-skautide klassi ja skaut-alalised võistlused.

Skautide klassis tulid kohtadele:

Ping-pongis: 1. A. Raudsepp 8 rühm. 2. R. Muttika 8. r. 3. H. Singi 20. r.
Koroona: 1. R. Aru 15. r. 2. E. Mellik 15. r. 3. H. Singi 20. r.

Males: 1. H. Sepp 2. r. 2. F. Truberg 15. r. 3. H. Silberg 3. r.

Kabes: 1. F. Truberg 15. r. 2. R. Aru 15. r. 3. K. Klein 1. r.

Rühmitustel punkte: 1) 15. r. 28 p. 2) 20. r. 19 p. 3) 8. r. 16 p. 4) 1. r. 8 p. 5) 3. r. 8 p. 6) 24. r. 5 p.

Uus üksus Tallinnas.

Neil päevil rikastus meie pealinna skautmaleva uue skautüksusega, „Viiking“ suguharuga.

Uus üksus kasvas välja meile kõigile tuntud Hülgepoegade 1 karja noorterühmast.

Uue suguharu vanemaks on lennuväe kapten skm. V. Andresen, rühmavanemateks koolijuhataja S. Speek ja merekindluse leitnant nskm. A. E. Lemming. Suguharu tegutseb 2 hundude karja 2 skautrühma ja vanemskautrühm, kokku 85 liikmega. Suguharu juhib Peastaabi sissekretär nskm. R. Kärner, keda abistavad nskm. V. Jõgi, esk. A. Viita esk. R. Nõmmiste, 1. jsk. R. Rennu, 1. jsk. J. Roht ja 2. jsk. K. Beebo.

Suguharu võib omaks nimetada kodu, mille ülalpidajaks suguharu ise. Suguharu juures tegutseb vanemate komitee, ligi 30 liikmega. Suguharu põhimõtte, omal jõul skautlikul teel. Suguharu sai malevas 5-da numbri.

Viikinglased ja 5 numbri kandjad üksused malevates, Teiega soovivad sõprussideid luua Tallinna 5-da Viiking suguharu.

Adress: Viiking suguharu Tallinn, Vene 26.

SAARLASED RÜHIVAD

Kui ma Harryle saatsin kaardi ühest meie talvisest tegevusavaldusest, sain temalt rõõmustava kirja, milles ta muide ütles, et mu kaart on teda äratanud otsesegu ühest masendavast unest! — Ütlesin seda siin vaid sel põhjusel, et Harry kaart kujunes mullegi teretulnud äratajaks: meenus mulle siis, et juba kahes „Eesti Skaudis“ pole olnud midagi meist. Ja me pole ometi maganud!

Olgu alul öeldud, et meil on tulnud ja tuleb veelgi võidelda mõnes kohas olemasoleva eest raskeid võitlusi! Aga neist ei taha ma siin pikemalt kõnelda, eks lahendame neid Peastaabits.

Malevas olid seni peaaegu kõik üksused segarühmitused. Kuna aga koolinoorsoo organiseerimise alal antud seadused ja määrused nõuavad õpilaste koondumist kooli-organisatsiooni, võtsime malevas ette kõvad ümberkorraldused. Selle üheks tulemuseks oli üksuste arvu suurenemine. Ka uusi vanemaid saime. Nii kinnitati maleva vanema poolt Püha Skautide suguharu vanemaks skaut-pastor R. Reinaru, juhiks nskm. Tarmo Mägi. Püha algkooli Kristliku skautide rühma ja kooli hundude pere vanemaks koolijuhataja hra. A. Sepp. Kuressaare Meriskautide suguharu vanemaks tuletõrje brigaadipealik ja Saaremaa Merespordi Seltsi asekommodor hra. O. Väärt, juhiks vsk. K. Salong (ta on eriti populaarne gaidjuhtide laagrist saadik foto-Karla nime all. Muide on ta ka maleva fotograaf). Sama suguharu „Lembitu“ (gümnaasiumi) rühma auvanemaks hra. dir. E. Pukk, vanemaks õp. hra. A. Sepp; „Kalevi“ (tööstuskooli) rühma vanemaks hra. instr. Ojasaun; „Suur-Tõllu“ suguharu 1. rühma (gümnaasiumi) vanemaks pangajuhataja ja õpetaja hra. J. Kesküla, abiks helikunstnik ja õpetaja hra. J. Aavik. Lümanda skautide rühm ja hundude pere muudeti meriskautide „Tulehoidjate“ suguharuks, vanem õp. nskm. Henno Tammart.

Ümberkorraldustöö jõuab arvatavasti lõpule jüripäevaks.

Juhtide kooli pole me saanud korraldada. Küll on aprillis korraldamisel juhtide õppepäev, peamiselt salgajuhtide teadmiste värskendamiseks ja täiendamiseks.

Meriskaudid teevad eriti tublisti tööd. Haruldase inuuga on poisid vanemate ja uue juhi vsk. K. Salongi juhtimisel süvenenud töhe, praegu on pearõhk suunatud liigieksameile. Suvel viiakse peaaegu kogu tegevus merele, selleks kasutatakse õppe-laevadena skautide kahte laeva, purje-paati „Hülget“ ja jahti „Ahtit“ (Viimane osteti mõõdundun kevadel skautsõprade ja vanemate juhtide poolt).

Nukrust tekitab meile asjaolu, et kõik meie vanemad juhid lahkuvad kodusaairelt iust siis, kui nad oskaks ja suudaks pois-tele midagi pakkuda. Ma kord vist mainisin, et on saarlase traagika: suudad juba plüside oma jalgadel, pead minema mujale otsima tööd ja leiba — ainult väheseile jätkub seda kadusaarel. Ühel õhtul, olles üksi oma mõtetega, püüdsin meenutada juhte, kes on läinud; palju oli neid. Näiteks master (meie ainuke master!) Harry, n.-masterid E. Tiik, A. Aarma, J. Nellis,

P. Nellis, P. Jalakas, G. Lipp, H. Kuivjõgi, sk. juhid V. Kitt, H. Pauts, A. Sarv jt. Kui palju on meie töö nende lahkumise-ga kaotanud!? — Palju on siis jääjaid? Nskm-d A. Talvik, H. Tammart, A. Klaas, A. Nellis, N. Maripuu, A. Kask, A. Hottmann ja maleva juht F. Orb. Viimane loobub mõneks ajaks tööst ülikoolis õppimisest ja igapäevasest teenistusest tingitud ajapuudusel. Samasugust juttu räägivad ka Talvik ja Klaas. — Vähe on meid, jääjaid!

Aga kas maksab nukrutseda? On ju malevas praegu tõusev põlv tulihingelisi noori, eks kasva neist mõne aja pärast uued juhid!

Pea püsti ja julgust südamesse!

Fr.

MÕISAKÜLLA ASUTATI S. S. SELTS.

Juba ammugi liikus mõte, asutada Mõisakülla S. S. Selts, nii gaid-, skautvanemate kui ka skautjuhtide pääs. Eriti energiliselt võttis mainitud küsimusest skautrühma vanem, pastor J. Sömer ja tema tänuväärse algatusel kutsuti ka kokku vastavad koosolekud, millisel loodi tugev S. S. Selts ning moodustati seltsile juhatus.

Juhatuses esimeheks valiti kohtunik K. Paerand, abiesimeheks tehaste juhataja ins. E. Eigelmaa, laekuriks dr. L. Särka, sekretäriks komissar J. Rein ning abideks hra-d J. Soots ja K. Mägi.

Keskpäeval järgnes pidulik koondus gaid-, skautsõprade ja vanematega. Koonduse avas S. S. Seltsi esimees K. Paerand, süüdates ühtlasi küünlad gaid-skautide südame tule ja paremusele püüdmise tähisena. Järgnevalt võttis gaididel töötuse, selleks Mõisakülla sõitnud Valga mal. vanem gaider J. Juske ning skautelt r.-j. n.-skm. A. Ruuvet. Pidulikud ja haaravalt pühalikud olid nood momendid, mil noored töotajad, saada tublideks gaidideks ja skautideks, esmajoones aga truudeks isamaalasteks. Hinge kinnipidades jälgisid ka vanemad.

Tervitusi töid selleks päevaks Valga gaidide esitaja ja Pärnu maleva juht.

Koonduse pidulikule osale järgnes lõbus koosviibimine vanematega, kus gaidid ja skaudid esitasid laule, mänge, deklamatsioone ja näitlikke osi skautlikust tegevusest. Sõbralikuks ja koduseks kujunesid need minutid ja rõõmustavalt meeldivaks sündmuseks vanemaile, kuna siit nähti, et Mõisakülla gaid-skautlik tegevus samub õiges suunas ja rahulikult võib usaldada omi tütreid-poegi suurde ülemaailmlikku sõprusringi.

Päev lõppes skautringi ja hümniga.

Mõisaküla rühm tegutseb.

Hooga ja innuga tehakse skautlikku tööd siinses piiriäärses alevis. Skaute — hundi-poegi pole küll palju, kõigest 34, kuid see-eest aga kõrge skautlik teadmiste ja põhimõtete tase.

Hoolega rühitakse tööd teha Pärnu Maleva juhtide koolis, korraldades antud ülesande lahendamiseks koondusi, tuhendes skautlikes raamatuis, märkides saadud õpiseid või olles praktilises tegevuses.

Sama lajal aga valmistatakse hoolega suviseks Pärnu Maleva laagriks, milline arvatavasti korraldatakse Mõisakülas, või ollakse kibedasti tegevuses 15. mail toimuva maipeo eelprovides ja harjutusis. See kujuneb Mõisaküla suurpäevaks — sõidab ju Pärnust kohale ligi 100 skauti ning gaidi.

Ka jüripäeva tahab Mõisaküla rühm pühitseda väärikalt, kavatsedes korraldada läbi alevi „jüriöö teatejooksu“.

Üldiselt, skautlus Mõisakülas ei talu tegevuseta seismist — aina edasi suurematele saavutustele!

Valga Skautmaleva I-ne salgajuhtide kool,

milline kestis 20. 01. — 20. 03. 38. a.

Kursuse eesmärk: Malevas ettevalmistada salgajuhte, kes oleksid võimelised saadud näpunäidete ja kogemuste abil oma salga liikmeid virgutama loovale tööle skaudi seaduste alusel. Kursuse kava koostas maleva õppejuht üleriikliste salgajuhtide kursuse normaal-kava alusel. Skm. H. Michelsoni heakskiitmisel. Kursusest võttis osa 47 skauti, ning 29. neist lõpetasid salga juhtide kooli, saades vastavalt diplomid. Kursuse töötundide koguarv oli 31 tundi. Lektoritena esines 12 skautjuhti.

Kursuse tulemused olid väga hääd. Tööd tehti innuga ja tõsisest skaudivaimus. Kui vaadelda noorte juhtide poolt koostatud konsepte, siis peab ütleva, et tööd on tehtud suure hoole, armastuse ja täpsusega.

Valga Halli-Hundi suguharu

on noorim üksus Valga malevas, pidas 28. III s. a. oma 3-dat aastapäeva. Sel puhul korraldatud piduliklul koondusel valiti suguharu auvaremaks dir. A. Raudsepp, auliikmeteks endine maleva vanem kol.ltn. K. Reitel ja endine suguharu vanem kpt. A. Kalm.

Suguharu esineb E. N. P. R. üleriigilisel näitusel oma väljapanekutega. Suvine te-

gevus on jaotatud 4 ossa, laagriteks, salkade matkavõistlusteks, spordiks ja välismängudeks. Sgh. vanemaks on gümnaasiumi võimlemisõpetaja hr. G. Loor, sgh. juhiks nskm. A. Orav. —Pi—

Skautlik noorteõhtu Paadremaal.

Pühapäeval, 6. märtsil s. a. korraldasid Paadremaa gaidid ja skaudid kohalikus Haridusseltsi rahvamajas huviküllase lõbusameeleolu-õhtu.

Kavas olid enamikus gaidide-skautide poolt kombineeritud palad. Gaididelt „laagri lõke“, „Rahvaste viisakusreeglid“. Siis laule, nalju, näidend ja skautipoiste poolt koostatud ja ettekantud „raadio“. Tantsuks aga mängis „oma orkester“.

Õhtu täitis kõigiti lootused — nii majanduslikult kui ka propaganda suhtes. Sellest lähtudes jäid lõbusalt veedetud õhtuga rahule korraldajad kui ka külalised.

„HOIUI! SIIN ME PAADREMAA SKAUDID!“

Ka „Metsikus Läänes“ on kevad käes ja tulemas peagi suvi. Tegime gaididega koos jüripäeval piduliku koondise, kus algajad andsid töotusi ja lubadusi, et olla ja toimida nii, nagu seda tegi Püha Jüri... Samaks päevaks ilmus ka „Metsiku Lääne Pioneeri“ uuem number arvult seitsmes Paadremaa skautide ajaloos.

Eeltööd on käimas suviseks tegevuseks, sest korraldame koos gaididega 29. mail Varblas skautliku eeskavaga peo ja 6. juunil s. a. kohapeal „Noorte päeva“ — vastava aktuse, gaid- ja skauttööde näituse, loterii ja poega. Noorte päevast loodetav sisetulek läheb telkide ja muude õppeabinõude soetamiseks. Korraldame ju juuni lõpul kolmepäevase laagri.

Rakendame tegevusse kogu Paadremaa gaidide-skautide väe, siis ei jää ka töötulemused mägede taha ja seda innukamalt mängime edasi oma suurt mängu skautlikul teel!

Rebase Rein.

Sipas keeb elu.

Sipa skaudipoiste ridadesse on tulnud jälle kiiretempoline elu. Nende juht II jsk. E. Viiuma tuli tugeva rivimehena „kroonust“ tagasi ja nüüd saavad poisid tunda ka päris ehtsat sõduri drilli. Räägitakse, et juht tahtvat nüüd poistele seda „viha“ valada, mida ta ise sõdurina tunnud...

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Vastutavtoimetaja: N. KANN. Toimetaja: L. KÄRSEN. Toimetuse liikmed: R. TÖNURI, V. SUISUSAAR, R. ROOS, R. KÄRNER, gdr. E. KARIK ja ngdr. N. BLÖSKO. Talituse juht: L. JÄGEL. Üksiknumbri hind 20 senti. Aastakäik kr. 1.50. Ilmub aastas 10 numbrit. Tomituse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tn. 26.

**A. LE COQ'I
TEHASED**

Tartus ja Tallinnas

Noored teavad,

kul maitsevad on meie karastus-
joogid Jürijook • Sooda •
Kreuzina ja Luscher & Matieseni
mahladest valmistatud mahlajoogid

Ilmus Eesti Skautide Maleva
Peastaabi väljaandel skm.
H. Michelsoni koostamisel,
ülevaatlik brošüür

„Skautluse

õppeväljadelt“

*Kõik gaidid ja
skaudid üle Eesti!*

Tarvitavad:

kodudes, koosviibimistel, koldeõhtuil jne.

„Esto“ maitsvaid kvaliteet-saadusi

„Esto“

vorste,

sülte,

rulaade,

pasteete,

j. n. e.

„Esto“ puu-, aiavilja ja lihakonserve.

„Esto“

võileibu,

pirukaid,

saiu ja

leibu.

„Esto“ saadused on müügil igal pool.

Ühing „EESTI LIHAEKSPORT“

TALLINNA EKSPORTTAPAMAJA

Tartu mnt. 101, tel. 478-54, pk. 33

Tallinn.